

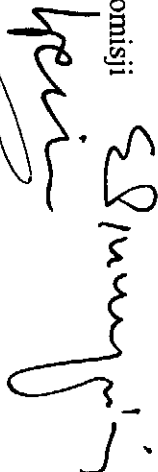

Protokół
z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej w dniu 20 października 2012 r.
powołanej przez Centralną Komisję PAN
do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Piotra Nowickiego,
adiunkta w Instytucie Nauk o Środowisku Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Piotra Nowickiego w składzie:

- Prof. dr hab. Stefan Pruszyński – Przewodniczący (Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy, Poznań)
- Prof. dr hab. January Weiner – Sekretarz (Uniwersytet Jagielloński, Kraków)
- Prof. dr hab. Wojciech Czechowski – recenzent (Muzeum i Instytut Zoologii PAN, Warszawa)
- Prof. dr hab. Krzysztof Szpila – recenzent (Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń)
- Prof. dr hab. Adam Łomnicki – recenzent (Uniwersytet Jagielloński, Kraków)
- Dr hab. Mirosław Nakonieczny – członek (Uniwersytet Śląski, Katowice)
- Prof. dr hab. Ryszard Laskowski – członek (Uniwersytet Jagielloński, Kraków),
odbyła posiedzenie zgodnie z przyjętym porządkiem obrad (w załączeniu).

Posiedzenie otworzył Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

1. W posiedzeniu Komisji uczestniczyli wszyscy powołani członkowie w liczbie 7 osób.
2. Członkowie Komisji otrzymali z Dziekanatu Biologii i Nauk o Ziemi U.J. wymaganą dokumentację do nadania stopnia dr hab. w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie-
biologia dr Piotrowi Nowickiemu.
3. Powołani recenzenci przedstawili pozytywne oceny dorobku naukowego i osiągnięcia naukowego dr P. Nowickiego, stanowiącego znaczny jego wkład w rozwój dyscypliny.
4. W odbytej dyskusji głos zabrali wszyscy członkowie Komisji, popierając pozytywną opinię recenzentów.
5. Członkowie Komisji przygotowali Uchwałę wraz z uzasadnieniem (załącznik 1)
6. W głosowaniu jawnym wszyscy członkowie Komisji poparli Wniosek o nadanie dr Piotrowi Nowickiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie-
biologii
7. Członkowie Komisji podjęli decyzję o przekazaniu Uchwały Radzie Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi U.J.
8. Po wyczerpaniu porządku obrad i wysłuchaniu dodatkowych uwag, przewodniczący Komisji dokonał zamknięcia posiedzenia.

1. prof. dr hab. Stefan Pruszyński – przewodniczący Komisji
2. prof. dr hab. January Weiner – sekretarz Komisji
3. prof. dr hab. Wojciech Czechowski – recenzent
4. prof. dr hab. Krzysztof Szpila – recenzent
5. prof. dr hab. Adam Łomnicki – recenzent
6. dr hab. Mirosław Nakonieczny – członek Komisji
7. prof. dr hab. Ryszard Laskowski – członek Komisji

Załącznik Nr 1
stanowiący uzasadnienie pozytywnej opinii wniosku
o nadanie dr Piotrowi Nowickiemu stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie-biologia.

Komisja habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Piotra Nowickiego w dziedzinie nauki biologiczne, w dyscyplinie biologia, została powołana przez Centralną Komisję do spraw Stopni i Tytułów naukowych w dn. 4 czerwca 2012 r. W skład Komisji weszli:

1. Przewodniczący Komisji – prof. dr hab. Stefan Pruszyński (Instytut Ochrony Roślin, Państwowy Instytut Badawczy w Poznaniu);
2. Sekretarz Komisji – prof. dr hab. January Weiner (Uniwersytet Jagielloński);
3. Recenzent – prof. dr hab. Wojciech Czechowski (Muzeum i Instytut Zoologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie);
4. Recenzent – dr hab. Krzysztof Szpila (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu)
5. Recenzent – prof. dr hab. Adam Łomnicki (Uniwersytet Jagielloński);
6. Członek komisji – dr hab. Mirosław Nakoneczny (Uniwersytet Śląski w Katowicach);
7. Członek Komisji – prof. dr hab. Ryszard Łaskowski (Uniwersytet Jagielloński).

Osiągnięciem naukowym, które stanowi podstawę wszczęcia postępowania habilitacyjnego dr Piotra Nowickiego jest jednotematyczny cykl publikacji pt. "Dynamika i wzorce przestrzenne w metapopulacjach motyli z rodzaju *Maculinea*", na który składają się następujące prace:

1. **Piotr Nowicki**, Madgalena Witek, Piotr Skórka, Josef Settele, Michal Wojciechowski, 2005: Population ecology of the endangered butterflies *Maculinea teleius* and *M. nausithous* and the implications for conservation. *Popul Ecol* 47: 193–202.
2. **Piotr Nowicki**, Simona Bonelli, Francesca Barbero, Emilio Balleto, 2009: Relative importance of density-dependent regulation and environmental stochasticity for butterfly population dynamics. *Oecologia* 161: 227–239.
3. **Piotr Nowicki**, Aleksandra Pepkowska, Joanna Kudlek, Piotr Skórka, Magdalena Witek, Josef Settele, Michal Wojciechowski, 2007: From metapopulation theory to conservation recommendations: Lessons from spatial occurrence and abundance patterns of *Maculinea* butterflies. *Biological Conservation* 140: 119–129.
4. Thomas Hovestadt and **Piotr Nowicki**, 2008: Investigating movement within irregularly shaped patches: Analysis of mark–release–recapture data using randomization procedures. *Israel J Ecology & Evolution*, 54: 137–154.
5. Thomas Hovestadt, Birgit Binzenhofer, **Piotr Nowicki**, Josef Settele, 2011: Do all inter-patch movements represent dispersal? A mixed kernel study of butterfly mobility in fragmented landscapes. *Journal of Animal Ecology*, 80: 1070–1077.
6. **Piotr Nowicki**, Vladimir Vrabec, 2011: Evidence for positive density-dependent emigration in butterfly metapopulations. *Oecologia* 167: 657–665.

Recenzenci nadesłali swoje recenzje: prof. dr hab. Wojciech Czechowski w dn. 6. sierpnia, prof. dr hab. Adam Łomnicki w dn. 13 lipca, dr hab. Krzysztof Szpila w dn. 4. sierpnia 2012. Wszystkie recenzje wnikliwie rozpatrują walory dzieła przedstawionego jako podstawa habilitacji i całego dorobku habilitanta, wszyscy recenzenci są zgodni co do tego, że zarówno owo dzieło jak i cały

dorobek zasługują na wysoką ocenę i wnioskują o dopuszczenie dr Piotra Nowickiego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Prof. dr hab. W. Czechowski, w bardzo szczegółowej i obszerniej recenzji, przedstawia sylwetkę habilitanta, zwracając uwagę na doświadczenia zdobyte w licznych stażach zagranicznych, udział w dużych międzynarodowych projektach badawczych, aktywne uczestnictwo w wielu ważnych konferencjach międzynarodowych, a także w członkostwo w komitetach redakcyjnych renomowanych czasopism naukowych o światowym zasięgu.

Oceniając dorobek naukowy kandydata Recenzent wskazuje na 33 oryginalne prace naukowe (w tym 19 opublikowanych w czasopiśmie z listy ISI Web od Science, o wysokim współczynniku przebiecia - IF) oraz 24 inne publikacje. Zauważając, że większość publikacji w dorobku habilitanta to prace wieloautorские, prof. Czechowski dodaje: „Widać więc, że dr Piotr Nowicki dobrze wpisuje się w obecnie dominujący, zespołowy styl badań naukowych (...)”. I dalej: „Deklarowany udział dr Piotra Nowickiego w pracach [wieloautorских] waha się od 5 do 75% [...] średnio 37%, przy czym – co wymaga podkreślenia – w dziewięciu (na 19) przypadkach udział ten obejmuje m.in. sformułowanie koncepcji badań [...], a w 8 przypadkach habilitant jest pierwszym autorem [...]”.

Prof. Czechowski wyróżnia dwa okresy w karierze dr Nowickiego: w pierwszym zajmował się ekologią dużych ssaków, co zaowocowało dziewięcioma recenzowanymi publikacjami, które jednak nie miały wielkiego wpływu na naukę światową (tylko jedna z nich była czterokrotnie cytowana). W drugiej fazie, po zmianie sytuacji zawodowej, zaczął się „[...] eksplozyczny i wieloaspektowy rozwój kariery habilitanta [...]”, „od chwili związania się z Zespołem Biologii Behaviouralnej (Noś Us)”, dr Nowicki zajmuje się bezkregowcami, a szczególnie motylami z rodzaju *Maculinea*. Recenzent szczegółowo omawia poszczególne publikacje, konkludując: „Łącznie na podstawie badań przeprowadzonych przez habilitanta [...] po doktoracie powstało 18 publikacji naukowych, [...] średnio dwie rocznie” (nie licząc publikacji przedstawionych jako podstawa postępowania habilitacyjnego). „Podsumowując ocenę dorobku naukowego dr Piotra Nowickiego, z pełnym przekonaniem stwierdzam, że spełnia on (z dużym zapasem) [...] wymagania [...] Ustawy o Stopniach i Tytułach Naukowym [...]”.

Omawiając kolejno publikacje z cyklu przedstawionego jako podstawa postępowania habilitacyjnego, prof. Czechowski szczegółowo rozpatruje impakt czasopism, liczbę cytowań i zadeklarowany udział habilitanta w poszczególnych publikacjach i przedstawia ich znaczenie na tle nurtów rozwojowych współczesnej ekologii, a zwłaszcza teorii metapopulacji. „Rzadkością są [...] badania metodologicznie łączące te dwa podejścia, tj doświadczenia, testujące założenia i przewidywania modeli teoretycznych [...]”. Do grona prekursorów takiego właśnie kompleksowego podejścia należy dr Piotr Nowicki [...]. „Wszystko to, a przede wszystkim prosty fakt, że są to prace – najkrócej mówiąc – bardzo dobre, sprawia, że pozycje cyklu habilitacyjnego dr Piotra Nowickiego spotkały się z żywym oddźwiękiem [...]”. „[...] sumaryczny IF = 17,809 [...], były już cytowane 63 razy (mimo, że dwie ubiegłoroczne miały jeszcze znikome szanse na zacytowanie). Habilitant jest pierwszym autorem czterech z tych sześciu [...], a jego wkład waha się od 30 do 60%, przy czym aż w pięciu przypadkach jest twórcą koncepcji badań [...]”. Dalej Recenzent szczegółowo, merytorycznie i krytycznie omawia wszystkie publikacje cyklu, podkreślając, iż ich znaczenie „[...] wykracza poza kwestie związane z badaną grupą motyli. Uzyskane wyniki mają swoje odniesienia teoretyczno-praktyczne, jako istotny przyczynek do rozważań z dziedziny filozofii ochrony przyrody”. Recenzent wyraża jednak pewien niedosyt spowodowany brakiem dodatkowych badań empirycznych nad mrówkami, pozostającymi w symbiozie z badanymi motylami, które to badania mogłyby lepiej uwiarygodnić niektóre wnioski. Ale dalej recenzent pisze: „Rozprawę habilitacyjną dr Piotra Nowickiego oceniam bardzo wysoko. Nieliczne zawarte w recenzji uwagi krytyczne dotyczą kwestii drugo- czy trzeciorzędnych w stosunku do meritum cyklu”. I dalej, prof. Czechowski konkluduje: „Podsumowując ocenę dorobku naukowego i rozprawę habilitacyjną dr Piotra

Nowickiego stwierdzam, oba te elementy spełniają wymagania określone w art. [...]]. Dorobek naukowy Kandydata [...] jest liczbowo i merytorycznie znaczący, a zbiór publikacji przedstawiony [...] wnosi ogromny wkład do wiedzy w dziedzinie biologii populacji. Nie mam przy tym wątpliwości, że prace te tworzą cykl ściśle jednotematyczny [...]. Obrazu dopełniają ponadprzeciętne zaangażowania i osiągnięcia Habilitanta w dziedzinie organizacji nauki (w skali międzynarodowej), a także jego dokonania dydaktyczne i popularyzatorskie”.

Prof. dr hab. Adam Łomnicki kreśląc sylwetkę habilitanta podkreśla, iż specjalizuje się on w badaniach populacyjnych (szczególnie metapopulacyjnych), przy czym pracował z różnymi grupami organizmów: ssakami i motylami, „[...] co dało mu szerszą perspektywę badawczą, i to w grupach intensywną współpracę międzynarodową habilitanta i jego stały rozwój, przejawiający się w publikowaniu w coraz lepszych czasopiśmiech. „W wyniku tego jest on współautorem 19 publikacji z listy ISI [...]. Dało mu to sumaryczny Impact Factor wynoszący 42,709, sumaryczna liczbę cytacji do marca 2012 wynoszącą 251 i indeks Hirscha wynoszący 10”. Prof. Łomnicki wymienia cztery powody, dla których habilitant osiągnął tak dobre wyniki. Po pierwsze, wybór tematyki – teoria metapopulacji ma wielkie znaczenie dla ochrony przyrody, a habilitant potrafił wykorzystać nowoczesne metody (GIS) do skonfrontowania teorii metapopulacji z wynikami badań terenowych. Po drugie, recenzent zwraca uwagę na nieprzypadkowość wyboru obiektu badań – motyli z rodzaju *Maculinea* – „motyli [...] o bardzo ciekawym cyklu życiowym, wymagającym do osiągnięcia stadium imago nie tylko określonych gatunków roślin, ale także określonych gatunków mrowek, w gniazdach których modraszki pasyżyrują”. Po trzecie, „dr Piotr Nowicki prowadzi badania nad modraszkami w europejskim programie ochrony różnorodności naturalnych siedlisk. Z różnego rodzaju międzynarodowymi programami badawczymi związany jest od lat i nie tylko zasiada w ciałach koordynujących i opiniujących te badania, ale także pełni w nich funkcje kierownicze”. Po czwarte, inaczej niż wielu polskich biologów biorących udział w projektach międzynarodowych, dr Nowicki nie ograniczał swojego udziału do „zbierania danych w terenie lub [...] długotrwałych prac laboratoryjnych, pozostawiając współautorom z najlepszych naukowych ośrodków przygotowanie ogólnej koncepcji badań statystycznego ich opracowania i przygotowania maszynopisu do druku”. Przeciwnie, w międzynarodowych projektach właśnie „[...] sama koncepcja pracy, opracowania statystyczne, w tym analiza odłowów, znakowania i powtórnego odłowu oraz przygotowanie maszynopisu były dziełem Piotra Nowickiego”.

Rozważając merytoryczne znaczenie dzieła stanowiącego podstawę postępowania habilitacyjnego dr Nowickiego na tle teorii metapopulacji prof. Łomnicki zaznacza, że „wszystkie te prace przynoszą nowe dane empiryczne, które przydać się mogą nie tylko w ochronie populacji modraszków, ale także innych gatunków o nieciągłym i wyspowym rozmieszczeniu”. Konkludując, prof. Adam Łomnicki pisze: „[...] biorąc pod uwagę wybitne osiągnięcia dra Piotra Nowickiego a ciągu całej jego naukowej kariery oraz wysoko oceniając jego rozprawę habilitacyjną wnosząc o dopuszczenie go do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego”.

Dr hab. Krzysztof Szpila również przedstawia sylwetkę habilitanta, zwracając uwagę na te same fakty, co pozostali recenzenci, określając przy tym identyczne wartości sumarycznego IF, liczby cytaowań i indeksu h, a dodatkowo podając częstość publikowania po doktoracie - 2,6 publikacji/rok. Omówiłszy zwycięże pierwszy etap pracy dr Nowickiego na temat ekologii ssaków, dr hab. K. Szpila szybko przechodzi do głównej tematyki badań habilitanta, która przyniosła większość publikacji i cytaowań. Zwraca uwagę, iż dr Nowicki „opracował nowatorską metodę [...] umożliwiającą odróżnienie efektu ograniczenia pokonywanych dystansów na skutek istnienia areatów osobniczych, od ich ograniczeń wynikających z preferencji w stosunku do wybranych fragmentów płatów siedlisk”. I dalej, dr hab. Krzysztof Szpila pisze: „Podsumowując dorobek naukowy dra Piotra Nowickiego [...] określiłbym go jako bardzo dobry. Pozytywna strona tego

dorobku są badania nad ekologią populacji motyli dziennych. Zauważalny jest stą wzrost jakości badań i publikowanie w coraz lepszych czasopiśmiech. Można z powodzeniem uznać dra Nowickiego za światowej klasy specjalistę od monitoringu populacji motyli dziennych. Godne podkreślenia są również próby adaptacji uzyskanej wiedzy ekologicznej do praktyki ochrony przyrody". Omawiając następnie dorobek dydaktyczny habilitanta, Recenzent podkreśla, iż nie ogranicza się on do macierzystej jednostki naukowej, ponieważ „[...] Dr Nowicki prowadził także bardzo liczne zajęcia w zagranicznych ośrodkach naukowych, [...] w tym [...] regularne kursy uniwersyteckie (Tokio, Turyn) jak też kilkunadne szkolenia [...] (Bułgaria, Czechy, Rumunia, Słowacja, Włochy)". „Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski habilitanta z pewnością spełnia wymogi niezbędne do uzyskania stopnia dr hab. nauk biologicznych". Dr hab. Krzysztof Szpila podkreśla intensywność współpracy międzynarodowej habilitanta pisząc: „z całą pewnością można stwierdzić, iż jest on zauważalną i cenioną postacią w międzynarodowej społeczności naukowej, a zakres jego aktywności na tym polu spełnia wymogi niezbędne do uzyskania stopnia dr hab. nauk biologicznych".

Omawiając cykl publikacji stanowięcy podstawę postępowania habilitacyjnego, dr hab. K. Szpila skrępowatnie ocenia wkład dr Nowickiego we wspólne publikacje i szacuje ich wartość w kategoriach bibliometrycznych (otrzymując wskaźniki nieznacznie różniące się od podanych przez pierwszego Recenzenta: sumaryczny IF 17,8, liczba cytowań 76). W ocenie merytorycznej tego dzieła Recenzent wskazuje na znaczenie tych badań dla rozwoju teorii metapopulacji, wymieniając konkretnie siedem ważnych zależności opisanych przez habilitanta, oraz walory metodologiczne: „Należy podkreślić, że te interesujące i znaczące wnioski naukowe habilitant uzyskał dzięki zastosowaniu kombinacji różnorodnych metod badawczych, takich jak GIS, modelowanie matematyczne, internetowe bazy danych, czy zasilujące na szczególne wyróżnienie samodzielne doskonalone metody szacowania liczebności populacji". W podsumowaniu tej części recenzji, dr hab. K. Szpila pisze: „Ogólnie mogę stwierdzić, że seria prac dra Piotra Nowickiego [...] ukazuje z jak najlepszej strony jego kwalifikacje jako badacza. [...] oceniam dzieło naukowe dra Piotra Nowickiego bardzo wysoko, gdyż zdecydowanie przekracza ono przeciętne wymagania stawiane habilitantom. Na koniec, dr hab. Krzysztof Szpila stawia formalny wniosek o dopuszczenie dr Piotra Nowickiego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

W wyniku odbytego posiedzenia, członkowie Komisji w głosowaniu jawnym, jednomyślnie poparli Wniosek o nadanie dr Piotrowi Nowickiemu stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Stefan Pruszyński

Kraków 22 października 2012 r.

Uchwała

Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, powołanej na podstawie art. 18a, ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. z 2011 r., nr 84 poz. 455).

§ 1

Komisja na posiedzeniu w pełnym składzie, w jawnym głosowaniu, działając zgodnie z w.w. ustawą, uwzględniając rozporządzenie M. N i Sz. W. z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 204, poz. 1200) stosując kryteria zawarte w rozporządzeniu M. N. i Sz. W. z dnia 1 września 2011 (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) jednoznacznie pozytywnie opiniuje Wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie biologii Panu dr Piotrowi Nowickiemu.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest Załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Dziekanowi Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego

1. prof. dr hab. Stefan Pruszyński – przewodniczący Komisji
2. prof. dr hab. January Weiner – sekretarz Komisji
3. prof. dr hab. Wojciech Czechowski – recenzent
4. prof. dr hab. Krzysztof Szpila – recenzent
5. prof. dr hab. Adam Łomnicki – recenzent
6. dr hab. Mirosław Nakonieczny – członek Komisji
7. prof. dr hab. Ryszard Laskowski – członek Komisji